in gloria. O vere vita beata digne laudanda. summe amanda. maxime desideranda. ubi omnia bona simul perfecte cum deo et in deo unita. iocundissime sine amissione et aliqua immoratione perpetue firmissimeque durabunt. Beati ergo omnes qui habitant in domo tua domine: in secula seculorum laudabunt te. Inter hec sepe suspiro exul in mundo elongatus a regno dei: et cum sancto in psalterio intime oro. O quando consolaberis me quando letificabis me cum vultu tuo in regno tuo? Educ de carcere animam meam ut confitear nomini sancto tuo et laudem te cum omnibus sanctis tuis per eterna secula seculorum Amen. Finit

Incipit libellus eiusdem qui dicitur Ortulus rosarum de bona societate querenda et mala fugienda. c. 1.

Cum sancto sanctus eris. et cum perverso perverteris. Attende diligenter frater amande in xpo, ne seducaris a sociis malivolis dissolutis et mendosis. Iunge te virtuoso et disciplinato et erudito a quo audias semper verbum bonum consolatorium et imitatione dignum. Sicut enim carbo frigidus iunctus igni ardenti fit calidus et ardens. sic tepidus socians se fervido et devoto fit sepe fervidus et devotus doctus et morigeratus. Sic apostoli adherentes xpo. facti sunt viri sancti repleti spiritu sancto. Sic marcus adherens sancto petro fit eruditus in sancto evangelio. quod audivit ab ore beati petri cum ingenti gaudio Sic thimotheus adherens sancto paulo fit doctus in scripturis sanctis a iuventutis sue exordio. A quo proficiente dei gratia postmodum ordinabatur episcopus in epheso. multum predilectus ab eo sicut filius unicus a patre karissimo. Sic sanctus policarpus iunctus sancto iohanni apostolo fit fervidus predicator fidei in populo. et inclitus martir cum sancto ignatio. Sic beatissimus pater noster augustinus instructus ac baptisatus a sancto ambrosio episcopo fit tandem gloriosus

doctor sc̄e ecclie illustrissīe iam noiatus ī toto mūdo
Hic sc̄us inuenis maurus adherēs sc̄o bn̄dc̄o. fit deo
iuuante postea abbas sc̄us ṽtutibz et miraculis clarus
Hic deo dilc̄us bernardus adherēs vn̄abili abbti ste
phano in cisterciensi mōstio. fit lumen religionis in
ordine suo. et tanq̄ sydus clarū fulgēs ī celo. Exem
pla sūt pluria tam noua q̄ vetera. qr pdest saluti
aīe societas bona. et nocet cōuentio pua. Pdest lc̄io
bona. nocet auditio mala. Pdest solitudo cū silencio
nocet tumultus et vagus discursus ī mūdo. Aut igit̄
esto solus deo vacando. aut cū socio deuoto de xp̄i vir
tutibz conferendo. Caue de aliis rebz curiose q̄rē. stude
vicia tua cognoscē. et remedia sana morbis adhibē

Audiens De fuga seculi et laqueis dyaboli. xj c
sapiēs sapiēcior erit. Audi adolescētule bo
ne verbū eterne sapīe. sup oēs sapiētes mūdi tibi ma
gis vtile. Noli scdm bti iohīs dictū diligē mūdū et ea q̄
in mūdo sūt. sed respue oīa tanq̄ stercora et venena
Cogita de fine sine fine. et cessabit quassacio teptacio.
Caue aīe tue piculū. nō sis alicui scandalū. nec loquaris
indecēs ṽbū. Si te retrahit a deo p̄r carnalis. vnde qr
prēm habes ī celis. Si mr̄ aut soror īpedit. dic eis. Mor
tales estis et fallaces. q̄ me creauit ipē me gubnabit
Qui deo seruit. oī bono nō deficiet. Cōmenda omnes
amicos tuos deo orās vt se emendēt. et caueāt a pc̄cis
ne deū offendāt. et p̄ eternis celestia pdāt. Magna
cordis inquietudo amicorū visitacio frequēs. Mundus trāsit
et cōcupia eius. et tu pt̄er trāsibis et amici tui omnes
Multi laquei dyaboli. et qui vult fieri diues et videri
magnus īcadit in varias tēptaciones eius. Laquei cotidi
ani sūt cibus et potus. oculus vagus. sermo ociosus.
īconstācia cordis. et tediū boni opis. Oīa vanitas. ho
nor diuicie et ptās. Quid q̄ris quid cupis videre ī mū
do. vbi nichil est mūdū? Totū vanū lubricū et dolosū

pter amare deū et face sp bonū. Non potes pfecte amare deū nisi cōtēpnas terrpm et mūdū ppt deū. qui reddet tibi centuplū in pnti. et vitā etnā in futuro. O fr̄ peregrine nō sit tibi graue elongari ab amicis et notis. qui sepe sūt īpedimētū ethne salutis. et subtractio dīne ↄsolationis. Ubi sūt socij tui cū quibz lusisti et risisti? nescio. Abierūt et me reliquūt. Ubi est qd heri vidisti? euanuit. Ubi ē qd comedisti et bibisti? Totū peryt. Qd nocuit q abstinuisti? Nichil oīno. Sapiēs ḡo qui deo seruit. et seculū cū suis delcātionibz funditus spernit Vere ita ē. Ve oībz mūdi illecebris ebrijs. quos cito oīs iocunda sonetas deseret fugiet atqz sepeliet. Ecce mortui sūt oēs. Nō vltra reuertent ad me. ego magis sequar eos deo vocante. Hospites fuerūt sup terrā. et ego. Oīa hic reliquūt. et ego. Tanq umbra subito trāsierūt. et ego

Beatus vir De vera sapiā apud deū qrenda. m qui īuenit sapiaz. Quere verā sapiaz quā xps docuit. et exēplo suo ondit. Verus sapiēs odit īiquitatē loquit vitatē et opatur iusticiā. Qui sobrie caste pie hūiliter et deuote viuit. et picula tēptationū cauet. sapiēs ē et deo placet. Hic bonā famā habet. bonā ↄsciāz seruat. tristiciā fugat. pacē possidet. et cordis leticiā frequēt a deo accipit. quā mūdus ignorat nec sapit. Sapiā mūdi vanitas est et stulticia reputat apud deū. decipit suos amatores. et in fine torquet ouantes. Sapiā vero carnis mors aīe est que subito tollit pter vina bibētes et delicijs īherētes. Nā luctus et pena. post carnis gaudia feda. Trahit āt vera sapiā de oculis vbis et sacris actibz xpi. qui suadet spnē mūdū. fugē delicias. domare carnē. pati dolores. subire labores. amāe vtutes

Regnū celoꝝ vī De pugna cont̄ ꝓpia vicia. m. c patit. Multoꝝ ē īcipe paucoꝝ pficē. paucissimoꝝ ad pfcōnē puenie. Aut eī ad carnē nimis labunt

aut in supbiā erigim᷑. aut adu̇sis frangim᷑. Heu raro
hic īuenit᷑ qui deū pure q̄rit. et seipm pfecte vincit
et funditus relinquit. Dixit quidā deuotus. Rara auis
pfectio. arduū nimis vincere seipm. Qui non laborat pro
virtute. nō saciabit᷑ eius dulcedine. Oīs vnus bonū habet
sibi anexū. et recreat bn̄ opante. Qui viciose agit generat
sibi malū sine. pdit honorē. destruit quietē. īuenit dolorē
auget tristiciā. tollit boni saporē. Qui āt abstinet a licitis
securior erit ab illicitis. Qui carnis linguā restringit. morsū
nō timebit. et q̄ silenciū stricte seruat. labiis suis nō offen
dit. longe ē a mendacio. a lite. a detractione. a maledic
tione. ab ira et murmuratione. qui libenter latet et tacet
Qui nō audit mala nec videt vana. facilius ea vitat et
negligit similia recogitare. Sensuū enī custodia puritatis ē
causa. pacis disciplina. deuocionis camera. Cū ira venit
ad mentē. sapiā recedit a prudente. Qui iracunde loquit᷑
latranti cani assimilat᷑. Qui āt mansuete rn̄det ire motū
frangit. et p spinis rosas pbet afflicto. Benedicta lingua
prudentis. q2 sanat vulnera irascentis. Qui resistit vi
ciis q̄ cito oriuntur et pua vident᷑. facilius ea expellit anq̄
duriora fiant. Qui intit᷑ deuotis exerciciis orando et
meditando q̄ celestia sūt. assimilat᷑ ortulano. plantanti
rosas et lilia magro suo. Hic valde gaudebit in futuro. cū
sctīs anglis in celesti padiso. Angelis est similis. qui puritatē
custodit mentis et corporis. Demonū ē seruus q̄ consentit viciis
et delectatur ī cogitacoīb3 prauis. Dura ē pugna delectatoi
resistē. sed durior erit pena futura in eternis ignib3 cru
ciari. Ardor ardore vincit᷑. clauus clauo expellitur. risus
merore fugat. Cū amor dei intrat. cuncta tristicia de corde
recedūt. Sapiens est ille qui spernit milia mille. Oīa sunt
nulla. rex ipa plūbea bulla. Cūctorū finis. mors vermis
fouea cinis. Cūncq enī q̄s se extollit. nil est mors oīa
tollit. Felix pegrinus qui habet hospiciū in celis

Ve vobis qui **de devotionis gratia acquirenda. v.**
ridetis: quia flebitis. Sicut virtus non potest stare cum
vicio. sic devotio non potest acquiri cum risu et in vaniloquio. sed cum luc
tu et in silencio. Perfecta autem virtus non subito acquiritur sed
paulatim et cum multo gemitu et dolore cum firmo proposito
proficiendi semper in melius. vim sibi faciendo sepius. scilicet ieiunando
vigilando orando meditando. studendo scribendo labora
ndo. a fabulis abstinendo. et in secreto libenter manendo
Omne gaudium quod de deo non est cito perit. maculat et
ledit. Bonus sermo suavis est ad audiendum. durus turbat
animum. onerosus perdit temporis fructum. Esto diligens in operando
bona. paciens in tollerando mala. et beatus eris in vita
tua. deum laudando omni hora. Raro tibi unum vel alterum istorum
deerit. tristari aut letari. Felix qui omnia ad bonum tra
hit. et de adversis lucrum sibi facit. Qui deum diligit amara
sicut dulcia equaliter a deo accipit et gratias agit. Bene et
firmiter stat qui non in se nec in homine sed in deo spem suam ponit

Beati **de auditione et lectione divini sermonis. vi**
qui audiunt verbum dei. Vile est solacium humanum quod
impedit divinum. Cum sacra lectio legitur deus tibi loquitur. ideo
cum humilitate verbum dei audi gratanter. Veritas non est asper
nanda a quocumque simplici proferatur. Qui bene vivit bene
docet. et qui bene legit. dei nuncius est. Fidelis nuncius noci
va tacet. utilia refert fingere nescit. Pura vitas commendat
verbum. Subtilis sermo parvulis nocet. blandus sepe decipit
Falsus narrator pacis turbator. qui illum audit scandalum
non evadit. Iudex discretus omni laude dignus. durus et immi
sericors non est nomine dignus. Iracundus animus torquet se
ipsum continue. vexat innocentes sepius. maledicit potentibus
occulte. et deridet aperte bene agentes. Dolosus in verbis fallit
sibi credentes. ideo paucos habebit amicos. Bonum est tacere
mala. semper vera proferre. racionabile modeste agere. Iustum est
nulli nocere. pium omnibus prodesse. religiosum verbis et moribus

ꝓximū edificare. Prudētis ē agenda ꝓmeditari. et
sine causa nil noui querere. ignota nō facile enarrare
dubiosa nō statī ɔfirmare. Magnū bonū ꝓ pace cordis
silenciū oris. nā os fatui q̄si ꝑ aptū vixisq̄ ꝓximū
Qui deo placere desiderat cor et os custodiat ne de
uocionis grāz ꝑdat et quietē amātes offendat. Mul
ta pulchra v̄ba nō implēt sacciū. nec eloquēcia v̄bor
sāctificat ociosū neq ambiciosū. Qui bn̄ faciūt bn̄ hēbūt
Vita ē dn̄s hūs **De diuina ɔsolacione ī tribulacōe vij**
qui tribulato sūt corde. Nemo inuenit̄ tā bonꝰ et de
uotus. cui nō occurrit aliqd oneris et ɔ̄uitatis. Cū gō
fueris in tribulacōe et cordis merore. tūc es cū ihū ī
cruce. Cū āt iterū ɔsolaris in orōne ꝑ grām sc̄i sp̄us
tūc q̄si ex mortuis cū xp̄o resurgis de sepulchro. et
celebras pascha ī nouitate vite cū ihū ī corde iubilāo
Cū vero audieris aliquē īdigna et dura v̄ba tibi di
centē. tūc datur tibi de calice dn̄i bibere ꝓ medicina aīe
tue. Tace et bibe salutis pocula sine murmure. et
dn̄s rn̄debit ꝓ te in vita et ī morte. Non obliuiscet̄
tui dn̄s. Nichil gl'iosiꝰ. q̄ silendo et paciendo obstruere
os loquētis īiqua. et sequi exēplū xp̄i tacētis corā py
lato. cui fuere multa falsa obiecta. Nō eni es melior
deo tuo pro te flagellato ac deriso. et tandē a malig
nis occiso. Nescit hō q̄ bonꝰ sit et v̄tuosus. si nō vex
atus fuit aduersis. Xp̄s multos hz amatores et so
dales mense. sed paucos sectatores abstinēcie. Verꝰ
amator crucifixi nō refugit pati dolores nec ɔfundi
a ꝑuersis. vt sit xp̄o ɔ̄formis in scandalo crucis. Nā
cui xp̄s viuere est. huic pati et mori ꝓ xp̄o lucrū est
maximū. Quāto ardenciꝰ deū q̄s diligit. tanto
minꝰ mortē timet. et eo ampliꝰ dissolui cupiscit
vt cū xp̄o feliciꝰ viuat. et ī ꝑpetuū cū anglis gaudeat
Felix aīa q̄ ihm̄ medulliꝰ amat. p̄ñtia bona amore
eternoꝝ vilipēdit ꝓ noīe ihū mala paciēter tolerat
et ad pedes ihū humilr̄ se ꝓsternit et orat. vt in vir

tutibꝫ ꝓficiat et cōstans ꝑseueret **De gaudio bone ꝯſcīe**
Gaudete in dn̄o semp. Cōgaude ī spū scō viȷ
bonis. sustine malos. cōpatē īfirmis. ignosce
delinquētibꝫ. ora pro oībꝫ. Pelle a te malā tristiciā:
q̄ iportat accidiā et rancorē. Assume dulcē et scām
meditacionē de vita et passione xpi. et inuenies verā
ꝯsolacionē contra oēm tristiciā et tēptacionē. Bona vita
meretur laudē. tepida ꝯusacio sibi et aliis est onerosa
Bona ꝯsciā parit gaudiū. mala ꝯsciā gnāt sibi tormē
tū. Studeas sp̄ bene agē. et eris in bona pace. Non te
nocebūt mala ꝑuoꝝ. si ꝑmāseris firmꝰ ī recta via
iustoꝝ. Bona ꝯuersacio hoīs fert secū leticiā cordis:
et famā iuste laudis. Vana exultacio cito perit ab ore
laudantis. Plus nocet blanda laus stulti. q̄ dura cor
reptio iusti. Humilis oīo ascendit in celū. placat deū. ī
petrat grāz. repellit dyaboli fraudē. Humilis confessio
meret̄ veniā. Friuola excusacio aggrauat culpā. Vera
cōtricio delet maculā. feruēs emendacio minuit penā
Vana fabulacio subtrahit deuocōis grāz. bona locucio
auget leticiā. Cauta custodia sensuū vbiqꝫ necessaria
vtilis est vago clausura. frequēs oīo firma protectio:
oris silenciū pacis domiciliū. Multi feruēter incipiūt
sed ꝑseuerātia accipit glīe corōnā. Iugū xpi amātibꝫ est
suaue tepidis graue. supbis amarū. mitibꝫ leue. humilibꝫ
carū. Dulcis ihūs oīa dulcia et lenia facit. Carnalis
sp̄ mollia q̄rit. spūalis talia fugit et odit. Magne iustꝰ
dolet. q2 oēs motus vicioꝝ extinguē nequit. Sꝫ quarē
deꝰ istud ꝑmittit? Ideo vt hō sp̄ se humiliet. et adiu
toriū diuinū sp̄ īploret. Sicut supbꝫ honoribꝫ et diues
in diuiciis letat̄. sic verus humilis in ꝯtēptu sui et
paucitate rerū delectatur. Glā et diuicie seruorū dei
xps rex celoꝝ. Extra deū oīs delectatio ꝑua. oīs leticia
vana. oīs copia rerū īopia ē. Nil q̄ppe aīe famē saci
at. nisi solus ds qui eā creauit. Magna libertas aī.

nil cōcupiscē que sūt mūdi. Vita iusti bona agē mala
pati. in oībz deū laudāe. de bonis nūq̄ superbire. Ille deū
verarit laudat qui viliter de se sentit. et quidq̄ boni co
gitat loquit et facit hoc totū deo fideliter assribit. Tu
ergo de vana glā temptaris nō ꝯsencias. sed cū ꝓpheta
ꝑtinꝰ humiliter dicas. Nō nobis dn̄e nō nobis s; nōi tuo
da gloriā. Fortissimꝰ triumphus hōis vincē qd delectat
aggredi. qd terret sufferre leniter qd graviter dolet

De bonis moribz humilis fr̄is. ix. c.

Humilibz aūt deus dat grām. Oīs actio et locutio religiosi fr̄is
debet humili verecundia ornari. et nulla re vana occupari.
Bonū signū future ꝓbitatis ī noviciis et iunioribz. hu
miles habē mores. parū loqui et ꝑspue inter seniores
Qui nō assuescit ꝑmo audire et discē tacē. raro reputa
bitur inter doctores et sapiētes. Ideo multi iudicantur stulti
qa moribz sūt incolti. Cito obedire frequenter orare. devote
meditari. diligenter laborāe. libenter studē. discursꝰ vitae
solitudinē diligē. devotū faciūt mōchū et tranquillū aīm. Nota
Legitur in genesi qr dn̄s ad munera abel respexit. ad cayn nō
aspexit. Quare? Qr ma abel inocēs et humilis. cayn aūt im
dus et ꝑversus. Esto abel paciendo tibi molestū. nō liti
ges cū cayn ne ꝑdas pacē et boni nōis famā. Melius est
tibi rē tuā ꝑdē. qm̄ offendē deū et ledē frēm et frangē
caritatē. Si vis lucrari thesaurū celestē. ꝓice a te terre
molē. Si cupis honorē ꝑhennē. despice glām tpalē. Si desi
deras pacē. cave ꝯtencionis locū et ire radicē. Si vis
magnꝰ ēē in celo. esto ꝑvulus ī mūdo. Nō te iustifices corā
hōibz. qr vana laus humāna ubi accusat mala ꝯsciā. Audax
et verbosus ambo vituꝑabiles. modū rectū non servātes.
Multi fortes ceciderūt. qr nimis de seipis ꝑsūpserunt. Mul
ti īfirmi ꝯvaluerūt. qr in deo sꝑaverūt et eū īvocave
rūt. Humilis et māsuetꝰ amabilē se facit oībz. Austerꝰ
et rigidus. avertit sibi approximātes. Vincit sibi con
rios paciēs et taciturnꝰ. cū obsequio caritatis. Multi
plicat amicos q libenter servit aliis et ꝯpatitur tribu

latus. Qui nescit tacē cū tp̄us ē. ɔfundit se corā multis
Prudens ē et habilis in artibus. qui scit scriptum facē bonū
et cōmendabilē in v̄tutibz. Ille fortis ē viribz q̄ fortit᷑
resistit vicijs. Magnus ē dn̄s qui dn̄atur p̄uis deside
rijs suis. Fortis ē miles et bn̄ armatus. q̄ carnē domat
ɔtinēcie armis. Dignus ē locari cū anglis in celis. q̄
caste viuit in t̄ris. Hō castus amicus dei et angelorū
socius. v̄ginū cognatus et sc̄orū ciuis amatus. Humilis et
castus vincit demones. et terret īpudicos. Magnus ē
p̄latus q̄ v̄tuose se regit. et dat bonū exemplū subditis
Ille dignus ē laude bonorū. q̄ nititur sequi v̄tutes eorū
Nobilis ē et īgenuus. quē nobilitat sua v̄tus. Pulcher
hic ē homo. qui mundus ē a pc̄o. Malus ē si ornat᷑ foris
niger tn̄ est intus. Ille felix ē et diues. qui grā dei ple
nus ē et nil cupit honoris. Fatuus ē et īsanus q̄ amat sibi
nociua. et dimittit aīe salubria. Hec ē sapiā diuina querē
bona sempit̄na. et despicē oīa t̄nsitoria. Si quis appetit
a te doceri. viā humilitatis ei ondē et exēplo p̄cede. Verus
humilis nescit inflari. spernit laudari. ɔtēptus gaudet.
lesus cito ignoscit. **De īstabilitate humani cordis. X.**
Qui manet ī me et ego ī eo hic fert fructū multū
Cogitacoēs et affc̄ōnes homīs varie sūt et īsta
biles. sed īanes oēs et īpure q̄ de deo nō sūt. O cor huā
nū cupidū nimis et īsaciabile. q̄m malū ē tibi et amarū
relinquē deū tuū. Cur multa īania cogitas. q̄ te p̄fecte
ɔsolari nequeūt nec plene saciare? Quid igit᷑ facies
quo te vertes vt bn̄ habeas? Reuertē cito ad cor tuū
vide ī quibus offendisti. cura emendacē que deliquisti
Prepara deo domū mētis. custodi te ab irruentibz ymagi
nibz et curis extīnis. vt replearis ɔsolatione scī spūs.
Qui sepius foris euagat᷑ raro inde meliorant᷑. Oīa ad
nichilū tendūt q̄ foris munda apparet. Nec videntē
saciāt visa. nec audita implēt corda. et si oīa referant᷑

ad laudē creatoris. iamq est oīs visio videntis. Iħu sc̄us
david ī cythara laudes canit deo in ethera. Delectasti me
dn̄e in factura tua. et in opibȝ manuū tuarū exultabo
Nemo stabilitr̄ in bono creato. sȝ tm̄ in deo solo sūmo bo
no. Ora in veritate. et v'itas liberabit te de oī mendacio
et iniquitate de tua psona fabulata. Oīa que de pximo
male finguntr̄. revertentr̄ in caput obloquentis. Xp̄us ve
ritas ē. et qui sequitr̄ xp̄m amator ē v'itatis et oīs v'tutis
Qui deserit veritatē ꝑpt lucrū tpale vel honorē. pdit
fidē et v'tutis decorē. Deus veritas ē. et mēdaces non
sunt diu latē. Malus ad tpus se fingē pt. sed finalit'
veridicus p'valebit. et fictus cōfundetr̄ ubi nō estimat
Noli aliqua cogitare nec desiderare nͥ que recta sūt et
deo maxīe placēt. hec eīm sūt v'tutes et bona opera. ad
honorē dei facta. Mane in v'itate et caritate. et eris ac
ceptus deo et anglis et hoībȝ. Ne timeas. Malus pt
auferre aliq̈ transitoria. sȝ ds reddet pacienti multo ma
iora et etna. Si vis habē pacē et bonā ɔsciaȝ. serua hūi
litatē paciaȝ et obiaȝ. Nullus hostis peior tibi q̄m tu ipe
tibi ĩt'iter cōmotus. Si eīm ꝑpos de fc̄tis caute ɔsideras
alioꝝ facta parū ponderabis De fiducia in deo habenda

Spera in dn̄o et fac bonitatē. tpe angustie. xi.
Nemo vane exultet de bonis tpalibȝ. nemo de
suis amicis et ɔgnatis nimis cōfidat qr̄ oīa incerta sūt
et plena piculis. Qui at̄ ɔfidit in dn̄o et in nomitate ad
eū clamavit. nō deseretr̄ ab eo ī quacūqȝ tribulacōe fuit
Pax magna bn̄ agenti bona loquēti nemī nocenti. ab oī
via mala et īiqua cogitacōe se custodienti. Claude ostiū
domꝰ tue. et eris in pace. Cadit facilime qui nō ꝑponit
condie aliqd bonī ī corde. tanqͣ̄ scutū cōn̄ fcī ictū sathane
Multi cū eis nō succedit ꝑspe. desistūt orarē et repugnarē
Attn̄ sine labore et certamīe v'tus nō acquiritr̄. nec sine
cautōe custoditr̄. Vagus et levis moribȝ horret disciplinā
et cellā. sicut avis capturā. Non desperes q̄t'ut' teptatus

aut duriter correptus aut derisus aut despectus. Sed
memento quia iniquitas tua despici et castigari iuste mere
tur. Sustine pacienter et loquere confidenter Bonum michi
domine quia humiliasti me. ut discam iustificationes tuas. In
temptacione et tribulacione homo addiscit deum sibi esse
magis necessarium propter indigenciam suam et defectum humili
tatem. Fatuus et infidelis est servus qui de bonis domini
sui vult superbire et alios despicere. Qui conservos suos des
piciat et se meliorem reputat. deum et omnes sanctos offendit.
Hic error maxime in nobis oritur quia humiles non sumus
nec proprios defectus attendimus. quos semper attendere et deflere
debemus. Unusquisque sufficiens onus sibi ipsi est. Quid
ergo prodest quod alienis factis te ingeris. et plus tollis quam
portare vales. Ideo interdum homo apte cadit aut errat
aut aliquid negligit. ut confusus coram aliis magis se humili
et compati discat. erranti subveniat. et apud se casu proprio
doctus dicat. Hic homo est non angelus. Sicut sibi accidit
sic et tibi contingit. Fratres sumus. Ego male. ipse forte bene
pretendit. Qui numquam cadit nec errat solus deus est. Quare
vides de lapsu alterius? Qui stas vide ne cadas. Te
vide lapsum tuum. Aperta confusio. sepe est extinctio vane glorie

De virtute orationis et virtute sacre lectionis. xii

Sine intermissione orate. Quare. Quia ubique sunt
tribulationes et temptaciones. ubique insidie et immissiones
per angelos malos. Raro audiuntur bona nova. ubique insur
gunt pericula multa. intus timores. foris pugne. nulla dies
sine labore. nulla hora absque mortis horrore. Fiunt autem
iusto dei iudicio bella et incendia propter hominum peccata. ut
et electi excitentur flagellis ad celestia querenda. Ideoque
continua oratio summe est necessaria contra omnia mundi pericula tan
quam fortis lorica contra hostium iacula. Qui non orat non pug
nat. et qui non pugnat et resistit. cito vincitur et coronam
perdit. Ex quibus patet semper orare et pugnare. Omnia potest qui deum
invocat. et in eo confidit. Nam prope est dominus omnibus invoca

tibus eum in veritate. Si non potes semper ore clamare ora spiritu
et mente. ora desiderio et pia intencione. Iuge sacrificium
in ara cordis est bona voluntas semper bene agendi et semper deo
serviendi. Semper enim orat qui semper bene facit. Qui de preteritis
malis dolet et pro futuris bonis gemit. orare non desinit
Dic cum sancto david in psalmo. Domine ante te omne desiderium meum et
gemitus meus a te non est absconditus. Valde utilis est ser
mo dei et sacra leccio ad recolligendum animum per diversa dis
tractum. aut aliqua passione gravatum. Leccio ostendit rectam
viam vivendi. exempla provocant ad imitandum. oracio impetrat
graciam ad perficiendum. Bona est leccio de deo. melior oracio ad
deum. optima operacio propter deum. Beatus qui omnia verba et facta
sua ordinat ad laudem dei sicut in beatitudinis finem. ut sit
deus omnia in omnibus. et super omnia benedictus et laudatus in secula
Quomodo potest dici religiosus et effici devotus. quem delectat
magis fabulari quam legere et orare? Qui libenter vana audit
et levia profert. vili precio animam suam vendit. In omni tribula
cione et temptacione ad oracionem recurre. sicut ad portum anime
tutum. divinum implorando auxilium. Quanto citius tanto melius
quanto tardius tanto peius. Quanto sepius tanto utilius. quanto
ferventius tanto deo acceptius. Pius et misericors deus vult ro
gari. causas dat orandi. spem promittit exaudiendi dicens
Petite et dabitur vobis. Hortatur verbis provocat exemplis
minatur virgis. blanditur donis. castigat adversis. letificat
prosperis. et sic fit vespere et mane dies unus. Sepe eciam deus
dat experimentum eterne suavitatis devote orantibus. se
crete manentibus et libenter tacentibus. quod denegat fabu
lantibus et foris vagantibus. Qui vult bona nova audire
audiat christum loquentem de regno dei. de iudicio futuro.
de celesti ierusalem. de felicitate omnium supernorum de ordinibus
et choris angelorum letancium in secula seculorum. Audiat prophetas
misteria christi nunciantes. et peccatoribus penas intonantes.
Audiat apostolos et evangelistas opera et miracula christi apte nar
rantes. Audiat doctores et alios magistros pulchre ser

moernātes. clare exponentes. moribꝫ vitā ornātes
hereses et errores ꝯfutantes. Capiat quilibꝫ qd' sibi
deseruit et placet. non spnat simplicia. nec rephen
dat q̄ non ītelligit alta. Stultū est em̄ rephende
sapientes. ītiquū iudicaē dn̄os et scōs. Stude pmo
humiliter disce et pua īmple. et deus dabit tibi ma
iora si utile fuit cito ītellige. Scptū ē em̄. Scienti
bonū et nō facienti pctm̄ est illi. Qui multa scit et
legit si nō facit q̄ nouit et didicit. vacuꝰ de bona mē
sa recedit. Qui raro orat et parū laborat. diu frigi
dus et paup remanebit. Qui cōtra vicia disputat et vi
ciis nō resistit. bona semīa īter spinas iactat. Parū fructū
de multis v̄bis colligit. q̄ orando cor a p̄uis cogitacōibꝫ
nō p̄munit. Felix aīa que ab oī īpuritate irruente stricte
se custodit. nec patit' quid morari in abdito cordis quod
oculos dei latenter offendat. Humilis cōfessio pccōꝝ pur
gatio ē omīū viciorꝝ in corde humili et cōtrito ante deū
Deuotus delectatur ī p̄cibꝫ studiosus ī libris. v̄tuosus ī vir
tutibꝫ. supbꝰ in honoribꝫ. humilis in despectibꝫ. diues in
p̄dūs auarus ī pecuniis. mēdicus in elemosinis. gulosꝰ
in cibis et potibꝫ. ociosus in fabulis. sobriꝰ in abstinēcia
sapiēs in sapiā. bonꝰ monachus in ordīs disciplīa. sup oīa
āt delectat et letificat amor dei et bona consciā. Si vis
vince aīe tue nequissīos hostes. fuge tace quiesce. ora
iemna stude labora. Sanctus cogitat scā loquit' vera opat'
recta. spnit pūna. cōteplat' etna. Humilis audit consilia
prudēs cauet picula. paciēs pie fert sibi molesta. diligēs
nō negligit opa sua. Qui p̄ua nō cauet ad peiora corruet
Tepidus de mane raro feruescit ī vespe. Qui cito abiat
a se torporē et arripit laborē. gaudiū sibi acquirit et mag
nū honorē. Et si nō ab hoībꝫ. certe a deo qd' est oībꝫ am
pliꝰ optandū et p̄ferendū. Ipē ipse merces omīū bonoꝝ la
borū sudorū et dolorū. Ipes cꝫ corona scōꝝ. Ociosus non
saciat' fabulis. v̄tuosus eciā abstinet a liciτis. Ille bene

stat et recte ambulat. qui ĩ hūilitate se fundat. et oēs
mūdi honores pro nichilo taxat. Ille optime sapit et
sapiēter agit. qui soli deo placē studet. extiora fugit
iterna q̄rit. celestia appetit. trena oīa fastidit. se des
picit et amorē dei oībꝫ bonis sp̄ pponit.

De laude caritatis et eiꝰ fructibꝫ xiij

Omnia vr̄a in caritate fiant. Nobilis v̄tus ē caritas. q̄ oībꝫ v̄tutibꝫ supemi
net et sciencijs et donis. Hec deū amplectit̄ et anglōs
sociat hoībꝫ. et de filijs hoīm efficit filios dei et amicos
scōꝝ. Hec xp̄m fecit nasci de v̄gine. et crucifigi p̄ hūa
na salute. Hec aīām a pcō purificat. et ad amandū
deū toto corde toto affectu toto ītellc̄ū sensū trahit
ac mira dulcedine replet et accendit. Hec de pcōribꝫ
facit iustos. de seruis liberos. de hostibꝫ amicos. de pe
grinis ciues. de ignotis familiares. de vagis stabiles
de supbis hūiles. de pūersis mites. de tepidis feruĩ
dos. de tristibꝫ letos. de tenacibꝫ largos. de terrenis
celestes. et de īdoctis doc sapiētes. Hec oīa opat̄ ca
ritas diffusa ĩ cordibꝫ nr̄is p̄ sp̄m scm̄ qui datus est
nobis. Hec alas habet latissimas et longas. volat sup̄
cherubin et seraphin et sup̄ oēs choros anglōꝝ. Con
iungit sūma ĩfimis. transit p̄ media. redit ad sūma. vnū
efficit de multis. letificat oēs et singulos. nō ĩ seipis
vane gl̄iantes. sꝫ in diuino amore sup̄ se excedētes. Ca
ritas circuit celū et terrā mare et aridā. et oīa que
videt et audit ĩ creaturis. ad laudē et glāꝫ refert crea
toris. Nō em̄ ē aliq̄d tā paruū et vile in rerū naturis
in quibꝫ nō luceat bonitas entis. opus artificis. potē
cia creantis. sapiā disponētis. et pudēcia oīa rōnabilr̄
gubnantis. Hec ɔsideratio facit aīām deuotā deum
laudaē. oī loco et tpe bndicē. exultaē et iubilaē. Per
hanc animꝰ ardescit intus. et sicut cera liquescit a
facie ignis. nescit modū tenē. sed sup̄ oīa celi lumina
ria volitat. vt vnicū dilcm̄ suū et oīm rerū ɔditorē

omnibꝫ ꝑsidente ītueatur. quatenus in eo felicissime
gaudeat et secure quiescat. O quam iocunde et peroptime
illi ē, cui adherē deo et secrete frui datū est. O si pa
rū mi gustare liceat qđ angelis clare patet et finē
non habet. Sꝫ ad actiuā vitā redeundū. et contra tēp
taciones cotidianas fortiter ꝑ virtute caritatis ꝑliandū.
Sepe enim post magnā ꝯsolacionem sequitur grauis
desolatio aut īportuna tēptacio vel corporis lesio. aut
hoīm vexatio aut amicorꝫ subtractio. aut hostiū īua
sio aut mentis ꝯturbacio. aut derisio puulorꝫ aut īcre
pacio maiorū. aut dura correctio ꝑlatorꝫ. Omnia hec
ꝯtingūt ad humiliandū cordis nrī suꝑbiā. atqꝫ ad cōpa
ciendū īfirmis tribulatis et tēptatis. Nō ergo ꝯfidamus
ī nobis nec alta sapiamus. nec comoda nr̄a q̄ramus
sed in oībꝫ humiliemus nos. subiciā deo et oī humane crea
ture ꝓpter deū in vera caritate. Per caritatē venit deus
ī mūdū. ꝑ caritatē reduxit hoīem ad celū. Per caritatē
xp̄s vēdit ad hoīem peccorē. ꝑ caritatē et crucis igno
miniā ascendit ad patris dexterā. et dedit hoī maximū
honorē. Caritas nunquam ē ociosa. operatur enim magna et
sublimia. īclinat se etiā libenter ad humilia et abiecta.
Ipa ꝑficit diligēter honesta. delectatur viliora sibi īiungi
ex obediā. Nō abhorret tangē īfirmorꝫ vulnera. lauāe
pedes. sternē lectulos. purgāe vestes. tergē sordes.
Ipa pacienter fert aspera. letatur īter obprobria. Si
cut ignis cōsumit ligna. sic caritas extinguit vicia.
Cor mūdat ꝑ cōtricionē. lauat ꝑ cōfessionē. abstergit
ꝑ orōnē. illuīat ꝑ sacrā lcōnē. accēdit ꝑ deuotā me
ditacionē. colligit ꝑ secretā habitacionē. ꝯiungit aīaꝫ
deo ꝑ feruētē amorē. Caritas excitat os hoīs ad
laudandū deū. manus ad operandū. pedes ad ambu
landū. oculos ad ꝯtēplādū. memoriā ad recordandū
exteriora mēbra ad seruiendū. īteriora dona ad amā
dū deū sup oīa bona ī celo et in terra. Ipa caritas ī
humili aīa delet mala ꝑterita. munit contra futura

instruit de p̄ntibz. liberat de multis dubijs. ꝓhibet a curiosis. amputat sup̄flua arguit falsa. odit turpia. mitigat dura. illu̅i̅at obscura. apit orantⁱ celi secreta. ordinat oi̅a intus et extra. Caritas ē bona voluntas in ai̅a sc̄a que no̅ desistit recta opari. q̄uis debilitas v[...]tas q̄n̄qꝫ no̅ pmittit agere bonu̅ qd' ꝑtendit [...]lix et mu̅da ai̅a cu̅ deus est oi̅a que ꝑter deu̅ nil sentit iocundu̅ nec ꝑciosu̅. ſꝫ cuncta amara ei vident' et onerosa. Tale deus requirit tale diligit. q̄ se et oi̅a ꝓpt' ei9 amore̅ sp̄nit et relinquit. fortiter certat et cor suu̅ in puritate custodit. Cito et libere ad deu̅ ai̅a pura ꝑgit. et super oi̅a mu̅di condita euolat. q̄ in t'ris nil comodi nec honoris concupiscit. Caritas xp̄i oi̅a vincula mu̅di soluit oi̅a onera leuia facit. et q̄uq̄ꝫ deo placent fidelit' imple' satagit. Vnde cu̅ xp̄o orat et dicit. Pr̄ no̅ mea volu̅tas sed tua fi̅ et vbiqꝫ fiat Ame̅. De vigili cura et labore con̄ te̅ptaciones xiiij

Resistite dyabolo. et fugiet a vobis. Vbicu̅qꝫ fuit bon9 ho̅ occupat9 cu̅ deo orando meditando studendo scribe̅do ibi assu̅t angli sc̄i ꝯgaudendo. assu̅t et demones ip̄m te̅ptando et distrahendo. Cu̅ incepis orare̅ fugiu̅t demones q̄i ab igne sc̄i sp̄us. et cu̅ volu̅s fabulari reueu̅t celerit' omes. ad augendu̅ rumores ianes. Si at' supueni't bon9 ꝑlatus dissipabit mox oēs fabulantes. et arguet ocio vacantes et bona opa negligētes Maneas g° in silencio et cogita de deo tuo ꝓ solacio h̄n̄do. et liberabis de tedio boni opis. te ꝑseuerāte in bono īcepto. Esto fidelis ī modico. et lucrabis dece̅ milia talenta ī regno supno. Non sis ociosus ī secreto nec verbosus in publico. et fugiet dyabolus victus a taciturno. Odit eni̅ laborāte̅ et tacente̅. orante̅ et bona meditante̅. Vbicu̅qꝫ fuis solus vel cu̅ alijs.

oportet te certare vigilare et orare contra temptationes carnis
et spiritus. Certa fortiter ora ferventer. labora diligenter
stude frequenter. tace libenter. sustine patienter. Spe
ra in domino semper quantumcumque fueris tribulatus et desolatus
vehementer. Qui semper in omni loco et tempore ponit ad patientiam
maiorem nunc habebit pacem et de adversariis victoriam et
in futuro cum electis clariorem glorie coronam obtinebit

Alter alterius **De fraterno onere invicem portando. xv.**
onera portate. Quamquidem omnes in christo unum su
mus. ideo fraternam caritatem tenere debemus in vinculo pacis
et in bono semper concordare. Omnes christi membra sumus
renati in baptismo per gratiam spiritus sancti. passione christi re
dempti. sanguine christi mundati. corpore christi refecti. verbis
christi eruditi. miraculis christi confirmati. exemplo christi edi
ficati. Quid ergo alterutrum nocetis fratres mei? Qui aliud
verbo vel facto ledit christum offendit. Christus vindicabit christus
puniet nisi cito se emendaverit. Unum deum patrem habemus
in celis. omnes christi fratres sumus. de quacumque civitate vel pa
tria hic congregati aut quantalibet parentela nobili vel ig
nobili generati. Unus deus nos omnes creavit unus pascit
et gubernat. unus ad unius beatitudinis finem nos vocavit
et cotidie vocat per vocem foris per inspirationem intus. qui se no
bis videndum promisit in premium eternum in consortium angelorum
cum unanimi felicitate omnium civium supernorum. Si ergo a deo
unanimiter vocati sumus. uno precio redempti. uno spiritu omnes
potati. studeamus invicem diligere et servire. Si christo placere
cupimus tunc propter christum invicem onera nostra portemus. et
ex caritate pro invicem oremus. quia sic deus in nobis est et nos
in deo sumus. Quidquid imperfectionis et ineptitudinis videmus
vel audimus hoc pie in bonum interpretari debemus. sicut
de nobis fieri optamus. O frater amande porta et porta
beris. excusa et excusabis. Compatere peccanti et compatietur
tibi. Consolare lugentem et consolaberis a gaudente. Erige
cadentem. et erigeris domino auxiliante. Sicut feceris al
teri sic fiet etiam tibi. deo iuste iudicante et vindicante

Nõ mireris nec īdigneris si cadit hõ fragilis ī mū-
do. qa anglus cecidit in celo. et adã in padiso victꝰ
a modico pomo. Sepe valde pua res ē vnde homo
valde gu̾iter teptatur ī seipo. vel eciā vexatur ab
alio. Hoc d̄s iuste pmittit cotingē. vt veraciꝰ cog-
noscas qz si nõ potes pua vincē. nõ potis g̾uiora
supare. Esto benignꝰ in frēm teptatū. et ora p
tribulato sicut p temetipo. Bonū tuū bonū meū
p ɔgratulacionē. et malū tuū malū meū p copas-
sionē. Nā oēs fragiles hoīes sumꝰ. ideo p iuicē
orare ex caritate tenemur. Nemo alti īpperaē
pt defectū suū se neglecto. qa si qs aliquē deformosū
despicit. qi cecus cecū illudit. et surdus surdo male
dicit. et stultus stultū deridet. Tace de alio tibi
nõ comisso male loqui. sed teipm magis respice
et corrige qd' forefecisti. Si recte iudicas et p pri-
mū emendaē ītendis a teipo īcipe. Et tūc pcede
nõ comote. sed modeste et discrete. Si diligis me
sincere et frēne. copatē michi sicut tibi et ora pro
me. Qui aliū corripit et p eo nõ orat nec ɔdolet
crudelis ē hostis nõ medicꝰ pius. s; onerosus fa-
bulator. Qui p alio sicut p seipo orat. duplex bo-
nū facit. Quāto qs plus habet de bono frēne carita-
tis. tanto libenciꝰ p eo orat vt pfectiꝰ se emēdet
et oculos īfirmoꝝ nõ offendat. Ideo amplius ɔtris-
tatꝰ si audire noluit. et amonenti īdignatꝰ. Qui
libz ē alteri aut rosa redolens aut spina pungēs

De amore xpi et odio mundi xvi

Manete in dilcōne
mea. Vox xpi vox dulcis ad audiendū
salubris oībz ad obediendū. Amor xpi iocunditas
mentis padisus aīe. excludit mūdū vincit dya-
bolū claudit īfernū apit celū. Amor xpi et

mūdi cōtrarij sūt et michil cōe habēt nec simul cōmo
rari pnt. Amor xpi currus helye ascendens in celū
amor mūdi qdriga dyaboli trahēs ad īfernū. Amor
sui lesio sui. oblinio mūdi īuencio celi. Plus nocet
blanda locucio ficti amici. qͣ dura correpcio hoīs
iusti. Cogitacio dolosi fingit mendacia. mens iusti
recte pcedit in causa. Non euadet scandalū q alteri
infert scandalū. Rector et cōditor oīm deus nō diu
patitur ouiculā suā errare et balare. sed aut bacu
lo timoris feriēs reuocat aut amoris oculo īuens
ad ōsciaz reducit. Vbi pax et cōcordia ibi ds et oīa
bona. Vbi lis et dissensio. ibi dyabolus et oīa mala
Vbi hūilitas ibi sapia. vbi supbia ibi radix malicie
Vince supbiā et īuenies pacē magnā. Vbi dura v
ba ibi leduntur caritatis viscera. Vbi solitudo et silēciū
ibi quies mōchoz. Vbi labor et disciplina. ibi pfcūs
religiosoz. Vbi risus et dissolucio. ibi fugit deuocio
Ociosus et vbosus raro ōpūctus. raro a delicto purus
vbi pmpta obīa. ibi leta cōsciā. Vbi fabulacio longa
ibi opis negliā. Vbi ppa exqsicio ibi caritatis defectus
Vbi doctrina xpi viget. ibi salus aīe crescat. Vbi fratrū
cōcordia ibi dulcis melodia. Vbi mediocritas seruatur
ibi virtus cōcordie diucius pseuerat. Vbi discrecio ī
corripiendo culpas alioz custoditur. ibi nemo iuste cōqri
debz. nec facile plato īdignari. Vnde quidā. Omībz
adde modū. modus ē pulcherima vtus. Vbi paciēcia
ibi magna hostis victoria. Vbi turbacio īcrat. ibi pax
cito de domo recedit. Claude oris ostiū. et pondera
vba tua anteqͣ loqris. Vbi fides et vitas ibi pacis se
curitas. Vbi dolus et neqcia. ibi stulta cogitacio et cecā
prudēcia. Vbi caritas ibi spūs scūs. Vbi leuis suspicio
ibi frequēs īdignacio. Vbi vitatis cognicio ibi rectis
corde leticia. Vbi ficta narracio. ibi sepe amici decepcio

latet. Ubi humilis confessio ibi facilis venie impetracio
Ubi terrena sapiā deficit ibi diuina ꝓtectio ampli⁹ ē īuo
canda. Quicūq; maliciose iniusta ptendit. ipē malū
finē ɔsequet᷑. Pax multa bene agenti. et ad paciaz se
ꝑparanti. De impio in malo. et ficto in bono. qr nemini
plus nocet īiquitas sua q̄ ipa sibi. Ubi duplicitas ibi īco
stancia et multa nequicia. Bene simplici et iusto sine
dolo qa deus cū eo dirigens oīa opa ei⁹ in ne tco. Cui
v̄bū suū male seruat quis facile ei credet? Cui aut
v̄bū suū in meli⁹ mutat. v̄bū veritatis non infringit
Delectabile ē bona audire. sed laudabile magis ope
exercē. Optima collatio vite emēdacio. Fructus bone
collationis abstinē a pctīs et ꝓfice in v̄tutibz. Fruct⁹
deuote orōis. vnire cor suū cū deo in feruore sci spūs
Ille deuote orat qui oīa vana a se expellit. Qui yma
gine crucifixi sibi ꝑponit. dyabolica fantasmata cito
repellit. Pulchra aīe ymaginatio. passiōis xp̄i iugis
recordatio. Qui sacra ihū vulnera cotidie pensat
mentis sue vulnera mitigat purgat et curat. Q' oīa
terrena tanq̄ lutū vilipendit nec honores desiderat
cordis mūdiciā acq̄rit et deo libere vacare p̄t. Ille deū
sūme laudat et honorat. qui seipm ꝓfunde humiliat. et
defectus suos caute cōsiderat gemit et plorat. Magn⁹
clamor ī auribz dei. vera cōtricio cordis ex ore humilis
pctoris. Quidq̄ boni facis ad laudē dei facias. Q' v̄tu
tes suas et alioꝝ quelibz opa bona simplicit᷑ et integre
pure et libē ad laudē et honorē dei refert. totū deo as
scribendo. nil meritis suis nec viribz attribuēdo. sed ab
oībz se spoliat et denudat. sup̄biā īuidiā et vanā gloriā
funditus calcat et necat. Eterna nāq; glā et hōre se p̄uat
q̄ in se et nō in deo solo sūmo bono gaudet. Ideoq; bt̄a
virgo maria ꝓ maxīs donis sibi collatis ī suo deuotissīo
cantico iubilās dixit. Exultauit sp̄s mēs. ī deo salu. meo

Qui se aliqd esse putat cu nichil sit seipm seducit ait
aplus paulus. Qui in tercium celu raptus no est ex hoc
elatus. sed quidq boni fecit docuit et dictauit. hoc totu
fideliter deo attribuit dicens. Gra dei sum id qd sum

De imitacione sanctissime vite dni nri ihu xpi. xviij c.

Quod vni de fribz meis fecistis michi fecistis
Notate vba signate mistia. imitamini exempla
Qui fri indigenti subuenit. ihm p manu retinet. Qui
onus sibi impositu pacienter sustinet. ihm et huc crucifixu
in humeris suis portat. Qui fri contristato solaciosu vbu
reddet. osculu amorosu ori ihu tribuit. Qui alterius culpa
plangit et pro eo venia petit. pedes ihu lauat et extergit
Qui irascente ad pace reformat. lectulu floridu ihu in
aia parat. Qui fri in mensa meliora qz sibi apponit.
ihm caritatis dapibz et fauo mellis pascit. Qui bonas
meditacoes de deo assumit. ihm i thalamu cordis sui
itroducit. Qui fri libru sacre lecionis porrigit. vinu op
timu ori ihu ppinat. Qui ociosa vba loqui phibet mus
cas de mensa ihu expellit. Qui detractioes audire renuit
et loquetes ihoneste corripit. nigru cane de domo ihesu
baculo ferit et fugat. Qui ifra refectione bene et distincte
legit. conuiuantes i mesa ihu. poculo celesti letificat et iebriat
sicientes. Qui male legit sapore cibi minuit. et qui sepe
titubat mappa ihu maculat. Qui mala alterius audit et me
tu inde dolet et gemit. sacra ihu vulnra tagit et pungit
Qui bona exepla et virtutes de pximo suo narrat. pulchros
flores oculis ihu repntat. Qui vba ihu deuote legit et
pdicat. i naribz audientiu dulcia aromata spgit. Qui de
fectus alterius pie portat et excusat. mia3 ihu cito ipetrabit
Qui diffamia alterius et scandalu pximi occultat. nuda ihu
menbra vestibz tegit. Qui diuina miracula et humilia xpi
opa sedule cogitat et suauiter rumiat. mel et lac ex ore ihu
accipit. Hic eni btissima agnes dixit et fecit. que etia

pro amore ihu sanguinē suū fudit. Qui p īfirmo frē
legit aut cantat. ante cunabulū ihu cū angelis iocūde
cytharisat. Qui deuote orat et a delicatis cibis absti
net et p̄prijs rebꝫ renūciat. cū scīs magis tria p̄ciosa
munera ihu ī manibꝫ offert. Qui capita frm̄ ac vestes
lauat. cū scō iohē bapta ihm̄ baptizat. Qui cellā suā
custodit et tacet. cū ihu desertū ītrat. Qui vicijs resistit
et corpꝰ castigat. cū ihu ieiunat. Qui frī salutare v̄bū
dicit. cū ihu regnū dei p̄dicat. Qui p īfirmo et tēptato
fidelit̄ orat. cū ihu lazarū visitat. et cū maria et martha
plorat. Qui p fidelibꝫ defūctis missas celebrat et vigi
lias legit. cū ihu ad monumētū lazari transit. orans vt
aīas a penis misericorditer liberet. Qui cū fribꝫ ad cōe re
fectoriū vadit vt sacrā lcōnē audiat. cū ihu et discl̄is eius
cenat et bibit. Qui eloqa dei ī mēsa lecta in corde suo
recondit. cū scō iohē aplo sup̄ pectus ihu ī cena recūbit.
Qui in aduersis humilit̄ et p̄mpte obedit. ihm̄ veracit̄ cū
discl̄is in monte oliueti sequit̄. vbi traditꝰ et captus fuit.
Qui ī tribulacōe sua et tēptacōe īstanter et feruenter
orat. cū ihu ī agonia con̄ dyabolū pugnat. Qui suū velle
et nolle totalit̄ relinquit. cū ihu volūtatē prīs sui gratā
ter īplet. et crucē ī caluariā portat. Qui p aduersarijs
suis orat et peccatibꝫ libēter īdulget. cū ihu p inimicis
rogat ne male pereāt. sꝫ cōuertant̄ ad deū et viuāt. Qui
oībꝫ q̄ sūt mūdi sponte renūciat. et cūcta visibilia obli
uioni tradit. cū ihu ī cruce moritur. et cū paulo ī padisū
rapit̄. Qui cor suū mūdū et quietū seruat. ihm̄ ī sindone
mūda voluit. et ī corde sepelit. Qui ī seruicio ihu vsqꝫ in
finē p̄seuerat. cū ihu ī sepulchro suauiter dormit et req
escet. Qui btē v̄gini marie ī doloribꝫ suis cōpatit̄. hic iterū
ab ea ī angustijs suis cū pio filio suo ihu cōsolari meret̄.
Qui oīa v̄ba et gesta ihu mente recolit et dente cōterit
dulces aromatū species illi p̄parat. q ad solaciū aīe tristis

optime valet. Qui de beneficiis sibi collatis humiliter et devote gratias agit, cum maria magna ad monumentum ihesu cum aromatibus venit. Qui post contricionem et confessionem firmiter se emendare proponit, cum ihesu a morte culpe resurgit. Qui torporem mentis abicit et novum fervorem arripit novum pascha in spiritu cum ihesu celebrat et alleluia cum eo in choro iubilans cantat. Qui omnia seculi gaudia spernit, pericula fugit, religiosam vitam querit et acceptat, cum ihesu et discipulis eius cenaculum clausum intrat ut in secreto liberius deo serviat purius vivat et spiritum sanctum plenius accipiat. Qui omnia temporalia negligit et in meditacione sancta ad celestia totus inardescit cum ihesu ad celos pergit et ascendit. Beata anima cui vivere christus est et mori cum christo lucrum. Oportet quod sibimetipsi moriatur qui christo vivere desiderat. Oportet quod omnia caduca relinquat cui christus sapere et dulcescere debet. Labor est in relinquendo, dolor in moriendo sed eterna salus et vita cum christo feliciter regnando. O quando hoc erit ut solus deus michi totus sit et ego illi totus intentus et unitus? Quamdiu enim anima fidelis non est deo unita in gloria non potest plene esse beata. Sequere ergo christum passibus amoris in vita tua per fidem caritate ferventem, ut dignus fias videre eum facie ad faciem angelos beatificantem. Ad quam inveniendam nos omnes perducere dignetur ihesus christus post mortem, qui pro nobis omnibus amaram pertulit crucem. De eterna laude dei xviij.

Semper laus eius in ore meo. O dulcis vox in auribus devotorum, sed dulcior in presencia dei et sanctorum angelorum. Si omnia organa musicorum canerent et laudem dei non resonarent, inanem concreparent, nec animam sanctam recrearent neque sanarent. Oportet enim quod deus et honor eius sit causa canendi et omnis vanitas sit exclusa, si laus debet esse deo grata et accepta. Si intencio tua fuerit pura, tunc potes exultare in vera cordis leticia cum maria. Dulcis simphonia in celo et in terra laudare deum puro corde et consona voce cum omni creatura pro sua immensa bonitate et excellenti magnificencia. Delectabile opus laudare deum omni tempore, diligere creatorem celi et terre, honorare eterne vite largitorem maxime. Siquidem sanctorum angelorum

vita honor et gl'a laudare deū totis p̄cordiis et nūq̄ a laude
cessare. q̄ nūqm̄ p̄nt fatigari nec iamiter glari. Hoc etiā
agūt sco₇ aīe in celesti patria liberate de vinculis corpis
de laqueis sathane ab oī tēptacione ei9 secure. et iā deo
vnite in p̄fcā caritate et plēni leticia et ieffabili beati
tudine replete. Recogitāt modo libere cū maxīa dulcedie
in q̄nta fuerūt tribulatiōe et amaritudīe. et q̄nta euaserūt
picula et tēptamēta hui9 misere vite. Versa sunt eis oīa
lamenta in cantica leticie. et dura v̄bera in auginēta pul
chrioris corone. O qm̄ btā illa patria vbi pata sūt pacata
sūt oīa. trista nulla. oīa iocunda. diuina laude et dulci iubilo
plena. Audic g° et tu aīa fidelis dnm̄ de celis. lauda deū
tuū syon granata ponde carmis. Inuoca ih̄m in loco certa
minis. vt assit tibi a dextris tuis et sinistris cū angelis sanctis
Ora ne p̄ualeat con̄ te demonū īpetus. ne te decipiat
mollicies carnis. nec frangat te rigor ordinis neq̄ labor
corpis. Suscipe p̄ xp̄i amore onus scē crucis. q̄ apit tibi
portā regni celestis. Quid amplius cupis? Via regia veni
endi ad xp̄m ē vincē p̄priam voluntatē. sustinē defectū. nō
querē carnis comodū. Habebis certe eternā requiē p̄ pūo
labore. eternū honorē p̄ humili statu et īfimo loco. Sit g° sp
laus dei in ore tuo in p̄sp̄is et aduūsis. multū enī in hoc
potes p̄mereri si plene te resignau̅is ad volūtatē dei. Quidq̄
grauitatis tibi occurrit īteri9 aut exterius. hoc accipe pie
et grose de manu benignissi creatoris. q̄ curā gerit de oībȝ
nobis pusillis et magnis. Qui te fecit ad ymaginē suā.
nō relinquet te ī neccitatibȝ tuis p̄pt' īmensā bonitatē suā
Aperi g° os tuū in laudē dei oīpotentis. cui9 p̄uidencia re
guntur oīa in celo et in t̄ra ī mari et ī oībȝ abissis. Lauda
creatorē tuū q̄ te fecit hoīem et nō bestiā. et si te muscā
fecisset adhuc laudand9 eēt et bn̄fecisset. Non potest leo
glari de fortitudie sua con̄ muscā et culicē. quia si leo p̄t
alti9 clamare. nō tn̄ p̄t tam alte sicut musca volare. Ne
g° sit cōtencio īter magnū et p̄uū. īter diuitē et paupem

inter fortē et debilē. īter sapientē et simplicē. īter
regentē et servientē. oēs p̄iter laudem⁹ dnm̄ deū nr̄m
q̄ creavit oēm creaturā mira pulchritudine et varietate
ad laudē nōis sui et glā͞z et hoīm utilitatē largiter et
apte demōstrandā. Lauda aīa fidelis redēptorē tuū. q̄ te
redemit de manu etne mortis p passionē sue bndicte
crucis. cui digne regraciari nō potis. etiā si milies pro
ipso mori et crucifigi posses. Lauda ꝓtectorē tuū. qui te
a multis p̄iculis et pctīs custodivit. Lauda bnfctōrē tuū
q̄ tanta bnficia tibi tribuit. q̄ vix enūerare sufficis. Ecce
adhuc cottidie nova dona tibi tr̄smittit. et p se etiā ad te
in altari venit. ī quo optimū donū qd̄ ipse est et habet
tibi ad cōicandū p̄bet. Nil aliud pro hiis a te requirit
et tā gratū habet. nī ut ipm̄ pure et ītime ꝓpter se ipm̄
ames et laudes. Cū fueris letus et bene tibi successit
lauda et grās age. q̄r pius dn̄s te ꝯsolari dignatus est
ne in via deficias. Nā tociēs panē de celo tibi ad refo
cillandū spm̄ tuū mittit. quociēs v̄bū dei audis et legis
ac de īcarnatione et passione xp̄i devote meditaris. Cū
fueris tristis aut debilis. lauda et grās age. q̄r deus te
visitat probat et purgat. ne supbias et de te p̄sumas.
Afflictio enī corpis. sepe ē reductio ad ꝯpunctionē cordis.
Cū fuis sanus et fortis lauda et grās age. q̄r ds̄ dedit
tibi vires ut labores et aliis servias. et tpus nūq̄ ociose
expendas. Cū fuis in orto vel in pomerio videēs diūsas
spēs et arbores. flores et rosas. pira poma herbas vires
et lilia odorifera. lauda et grās age. q̄r ondit tibi deus
multa mirabilia opa in t̄ra germinātia. que oī anno
renovat mira potencia ac sapiā sua. pro magna sua
bonitate et hoīm utilitate. In oī gº loco et tpe lauda deū
et grās age. q̄r plena est oīs t̄ra maiestate ei⁹ et sup
celos glā eius. Lauda deū cū oībꝫ sc̄is ī celis. quē laudāt
oēs angeli in celis. Si laudas anglīs assimilaris. si non
laudas īgratus es et peior bestiis. Ecce volucres celi

cantāt pisces natāt canes latrāt pecora clamāt. et oīa
elementa ad laudē dei se mouēt. et magnificēciā crea
toris sui nālibꝫ motibꝫ demōstrāt. In cūctis ergo que
agis habe deū pre oculis tuis. caue offensas. grās age
pro bn̄ficiis īpensis. et in fine cuiuslibꝫ opis tui corde
tenus regraciando deo sic concludē. Deo grās. deo laus
nūc et in etnū. Ois spūs laudet dn̄m. Amen.

Explicit libellus qui dicitur Ortulus rosarū. Incipit prologus eiusdē deuoti fris in dyalogū nouiciorū

Colligite que superauerūt fragmenta
ne pereāt. vbū xpi est ad discipulos suos.
Cū enim omnes et minores dn̄s de quinqꝫ
panibꝫ et duobꝫ piscibꝫ circiter quinqꝫ milia hoīꝫ
saciasset. iussit reliquias fragmentorū
colligi ne periret. Mistice aūt loquēdo
fragmēta ciborū sūt vba doctorū et exēpla bonorū. que
a studiosis fribꝫ frequēter pensari debēt. et in libris
vel in tabulis tanquā in cophinis ad vtilitatē legentiū
diligēter inseri et obseruari. Hac consideracōe inductus
pro nouiciis exhortandis quorūdā pdecessorū meorū mo
nita et exempla deo iuuāte huic opusculo inserē cogitaui
quatenus hiis bonis auditis laudetur altissimus deus a quo
bona cūcta procedūt. et multi legentes ista ad contēptū
mūdi amplius attendant. *Explicit prologus.*

Incipit dyalogus nouiciorū de cōtēptu mūdi. Nouicius

Rogo te pr kme vt amore ihū xpi diligentē
ad me respectum habeas. q̄ salutaria sūt edo
ceas. excessus meos stricte corrigas. passio
nibꝫ meis remedia tēpestiue adhibeas. et
si qua exempla bona nosti michi eciā imitanda proponas.
Idcirco enim mūdū et ea q̄ in mūdo sūt reliqui. vt ī statu
religionis plenius discam volūtatē dei et faciā. a periculis
tēptacionū securius viuā. et tandē finito huius vite stadio
eterne btītudinis pmia cū fidelibꝫ xpi merear adipisci.